

ר' מרדכי קרניאל איננו!

ידיעה מעציבה הגיעתנו מיהודה:
 המנוח ר' מרדכי קרניאל נפטר בזכרון
 יעקב ביום י"ח חשון בשנת ה'ששים וארבע לימי
 חיו, אחרי סהלה קצרה וכבדה.
 עוד לפני שלשים שנה, בהיותו ברוסיניה,
 עלה בלכו רעיון השיבה לארץ-ישראל והפיץ אותו
 בהתלהבות גדולה ע"י העתונות בכל ארץ-רוסיניה,
 ולאחרון עלה לארצנו בראש חברה של 12
 משפחות, אשר טהן נשאר רק שלש.
 הוא היה מהמיסדים הראשונים של המושבה
 „ראש פנה" ואולם מפכות שונות עזב מיד את
 המושבה הזו ובא לזכרון יעקב שבה השתקע והי
 את כל ימי חיו.

הוא היה אחד האכרים המצוינים שבמושבה
 זו, ועלה ביניהם בהשכלתו וביחוד במסירותו
 הנאמנה לכל קרשי לאומנו. ידע ולמד את השפה
 העברית. כל ימי חיו, שר בה שירי תפלה ואהבה
 לשפתנו ולאומתנו וגם כתב בה את תולדות
 המושבה זכרון-יעקב שתוכלנה לשמש חמר לחוקרי
 דברי ימי הישוב החדש.

למרות הרוחות הזרות שהיו מנשבות
 בזכרון-יעקב, כידוע, ושהעבירו כמה מאנשיה על
 דעתם והרחיקו אותם מהארץ ומתשפה נשאר תמיד
 נאמן לרעיונו הראשון שהביאתו לארצנו. ועד רגעו
 האחרון עמד כהיל גאמן על המשמר ולא
 הניח את דגל התחיה שהניף לפני שלשים שנה
 בכואו ברוסיניה לארצנו.

הוא נתן לבניו חנוך לאבי ועברי, נטע
 בלכם אהבה נמרצה לארצנו והשפיע עליהם
 הודות לחנוכו להשאר בארץ ולהדבק בה.

שנים מבניו הם אכרים מצוינים. אחד מהם,
 יהושע, מנהל את האפ"ק בצפת, והרביעי, נחמן,
 נמצא על שדה המלחמה הבלקנית. וראוי לציין
 כי הוא זרע בלב בניו את רגשי אהבה לארץ.
 באופן אשר בנו החיל בהר ללכת למלחמה
 ולסכן את חיו בכדי שיוכל לשוב לארץ
 ישראל, ולא יאלץ לעזבה.

במות האיש הזה אבד להמושבה אחד
 מעמודי התוך שלה, שעמד רב ימיו בראשה. בניו
 על אינפרסיה בכל זמן, שחד מכחו ומכשרונו
 הכביר לטובת מושבתו ולהפרחתה; במות האדם
 היקר הזה אבד גם לישובנו אחד מחלוציה, מלוחמיו
 ומבניו היותר נאמנים.

הוא לא ראה חיי עשר ואשר בכל ימי
 חיו בארצנו. אבל נחמתו האחת היתה שזכה
 לראות בחיו הנשמת רעיונו של תחית הארץ
 ושפתנו העברית, ושכל בניו וכני משפחתו נשאר
 נאמנים להן.

הננו משתתפים בצער כל המתאבלים עליו
 ומברכים את בניו ומשפחתו הנכבדת כי ינוחמו
 בנחמת ציון, ונפש המנוח תצורר בצרור החיים.